

سه شنبه 28 فروردین 1397 - 30 رجب 1439 - 17 آوریل 2018

بازپس‌گیری فاو توسط رژیم بعث عراق (1367 ش)

بازپس‌گیری فاو توسط رژیم بعث عراق (1367 ش)

در فروردین 1367، در زمانی که ایران در آستانه برگزاری انتخابات دوره سوم مجلس شورای اسلامی و فرارسیدن ماه مبارک رمضان بود و نیروهای خودی پس از انجام عملیات والفجر 10 در زمستان 1366، به شهرهای خود بازگشته بودند، ارتش عراق در ساعت 5 بامداد روز 28 فروردین 1367، با اجرای آتش سنگین در سراسر خطوط و عقبه یگان‌های خودی در فاو و اجرای حمله شیمیایی به صورت گسترده، تهاجم خود را به منطقه استراتژیک فاو آغاز کرد. عراق برای حمله به فاو، 26 ماه زیرسازی‌های لازم را به عمل آورده و ضمن انجام تلاش‌های گسترده، در انتظار فرصتی مناسب برای حمله به نقطه مهم بود. در جبهه خودی، با وجود آمادگی نیروها، سلاح‌ها و ادوات موجود در خط، بر اثر حجم گسترده آتش دشمن، منهدم و بر اثر حملات شیمیایی نیز نیروهای مسئول و خدمه یگان‌های ادوات، ضد زره و توپخانه، زخمی و شهید شدند و امکان پشتیبانی آتش از نیروهای درگیر در خط، در همان آغاز عملیات از میان رفت. سرانجام علی‌رغم فداکاری و جانبازی فراوان رزمندگان اسلام، شهر مهم فاو در عرض 36 ساعت به دست نیروهای عراقی افتاد و منطقه فاو پس از دو سال و سه ماه، به طور کامل از قوای ایرانی تخلیه شد. برتری کمی فوق‌العاده عراق از نظر نیرو و تجهیزات، عدم حضور کافی نیروهای خودی در منطقه، برنامه‌ریزی دقیق و دراز مدت دشمن برای بازپس‌گیری فاو و جمع‌آوری اطلاعات بسیار دقیق از مواضع استقرار نیروهای ایران در فاو با کمک ماهواره‌های اطلاعاتی آمریکا و منافقین و... از جمله علل اصلی سقوط فاو به شمار می‌روند.

درگذشت "امام شافعی"، پیشوای شافعی (204 ق)

ابوعبدالله محمد بن ادریس بن عباس که به جهت انتساب به جد بزرگش، شافع، به شافعی معروف گشت. وی در سال 150 هجری به دنیا آمد. از کودکی به همنشینی با علما رغبت داشت. وی در مکه و مدینه به ادامه‌ی تحصیل پرداخت و در سیزده‌سالگی نزد امام مالک بن انس حاضر شد و مورد تشویق او قرار گرفت. شافعی در فقه، علوم قرآنی، فنون شعر و لغت متبحر بود و دستی تمام داشت. او را اولین کسی می‌دانند که در آیات احکام و اختلاف اخبار و حدیث و اصول فقه تکلم کرده و کتاب نوشته است. احکام القرآن، خلاص‌الحديث، ادب القاضي، اصول الفقه و السنن از تالیفات اوست. وی در 54 سالگی در مصر درگذشت.

مرگ "بنجامین فرانکلین" دانشمند، مخترع و سیاست‌مدار معروف آمریکایی (1790م)

بنجامین فرانکلین دانشمند و سیاست‌مدار آمریکایی، در هفدهم ژانویه 1706م در بندر بوستون آمریکا به دنیا آمد. وی در ابتدا دو سال به مدرسه رفت و در این دو سال، شاگرد خوبی شناخته نشد. با این حال بنجامین در خارج از مدرسه، بدون معلم همه چیز را فراگرفت. وی در ابتدا به فن چاپ روی آورد و پس از چند سال، در شمار مهم‌ترین چاپگران آمریکا قرار گرفت. فرانکلین در این مدت به انتشار روزنامه دست زد و به نویسندگی و روانه‌نگاری پرداخت. وی در طی سال‌های فعالیت خود انجمن فیلسوفان آمریکا را بنیاد نهاد و عقاید و ایمان این گروه به سیاست استقلال آمریکا و تشکیل جلسات مخفیانه‌ی شان، شالوده انقلاب بزرگ آمریکا را فراهم نمود. وی هم‌چنین اولین اداره آتش نشانی در فیلادلفیا، اولین پستخانه در آمریکا و نیز دانشگاه پنسیلوانیا را تأسیس کرد. فرانکلین در جنگ‌های استقلال طلبانه مردم آمریکا علیه استعمار انگلیس، وارد عرصه مبارزات سیاسی گردید و نقش مهمی ایفا کرد. او تنها کسی است که در چهار کار مهم و سرنوشت ساز ایالات متحده دخیل بوده و در به ثمر رسیدن آن تلاش کرده است: اعلام استقلال ایالات متحده آمریکا، امضای پیمان صلح با انگلستان، امضای پیمان اتحاد با فرانسه و امضای قانون اساسی آمریکا. در این زمان فرانکلین یگانه فرد آمریکایی بود که در دوران استعمار اروپا شهرت فراگیری داشت. فرانکلین در کنار فعالیت‌های سیاسی، از امور علمی غافل نبود و در آزمایشگاهی که برای خود ساخت، به کشف و اختراعات مهمی نایل آمد. او برای اولین بار دریافت که برق نوعی جریان است و جریان برق، جریانی از انرژی می‌باشد. هیچ دانشمندی در زمان فرانکلین به اندازه او از برق اطلاع نداشت. او توانست باتری برق بسازد و انواع برق را به کنترل درآورد. فرانکلین هم‌چنین برق‌گیر را برای جلوگیری از خرابی‌های صاعقه اختراع کرد و از خسارات صاعقه جلوگیری نمود. وی موقعی که چشمانش ضعیف شد، ذره بین و عینک دقیق مخصوصی را اختراع کرد و اسبابی را برای آوردن کتاب از قفسه‌های بالایی ساخت که امروزه در کتابخانه‌ها از آن استفاده می‌شود. فرانکلین، کلیه تحقیقات و اکتشافات خود در باب الکتریسیته را در کتابی جمع‌آوری کرد که به عنوان پرتیراژترین کتاب علمی نیمه قرن هجدهم شناخته شد. فرانکلین مردی دانشمند، متفکر، سیاست‌مدار، نیکوکار و ماجراجو بود و در راه خدمات اجتماعی فعالیت‌های زیادی نمود. موفقیت‌های علمی و سیاسی فرانکلین، همه از این شعار و اعتقاد فلسفی سرچشمه می‌گرفت که هر انسانی برای آن به جهان می‌آید تا زندگی را

براي هم‏نوعان خود آسان‏تر سازد. فرانکلين قبل از مرگ، اميد خود را درباره جاوداني شخص پس از زندگي چنين بيان کرد: از آنجا که به خدا ايمان دارم، به زندگي پس از مرگ، با دليل عقیده دارم. وقتي که مي‏بينم هيچ چيز در دنيا نيست نمي‏شود، حتي يك قطره آب هم به هدر نمي‏رود، نمي‏توانم نابودي روح را قبول کنم، از اين‏رو، چون خويشتن را در جهان موجود مي‏بينم، اعتقاد دارم که به اين شکل يا شکل ديگري هميشه در جهان، موجود خواهم بود. بنجامين فرانکلين سرانجام در 17 آوريل 1790م در 84 سالگي درگذشت.